

sig risiko, at han ikke længere kunne afsone i en åben institution. Det blev derfor bestemt, at han - uanset at han ikke selv havde givet anledning til problemer - ud fra nødretsbetragtninger skulle overføres til Statsfængslet i Vridsløselille, der er et lukket fængsel. Samtidig blev det dog bestemt, at han skulle placeres på en særlig afdeling (afdeling J), hvor der er lidt friere forhold end på de øvrige afdelinger i fængslet, og at der i det omfang, det er muligt, vil blive tilvejebragt de samme faciliteter for ham, som han havde under afsoningen i det åbne fængsel.

Det er både min og direktoratets opfattelse, at den sikkerhedsmæssige risiko er væsentlig mindre ved Jørn Jønke Nielsens nuværende placering i Statsfængslet i Vridsløselille end ved den tidligere placering i det åbne fængsel.

Spm. nr. S 3343

Til justitsministeren (14/8 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Er det Kriminalforsorgen eller den straffede, der kan bestemme, hvor straffen skal afsones?«

Begrundelse

Med genplaceringen af morderen Jønke Nielsen i et åbent fængsel går man imod fornuft og sikkerhed for ansatte og afsonere.

Svar (27/8 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det er Direktoratet for Kriminalforsorgen, der beslutter, hvor en fængselsdømt skal afsone sin straf. Som jeg redegjorde for i besvarelsen af spørgsmål nr. S 3341, er udgangspunktet, at afsoningen sker i et åbent fængsel, medmindre det af særlige grunde findes utilrådeligt. Ved denne vurdering indgår naturligvis oplysninger om den dømtes forhold, herunder om farlighed, undvigelsesrisiko og den dømtes formodede evne til at tilpasse sig forholdene i et åbent fængsel.

Når det er blevet besluttet, hvorvidt afsoning skal finde sted i et åbent eller et lukket fængsel, vil der blive taget stilling til, i hvilket fængsel straffen konkret skal afsones. Denne beslutning

bliver taget på baggrund af det såkaldte geografiske nærhedsprincip. Det vil sige, at den dømte så vidt muligt anbringes i et fængsel i det amt, hvor han har bopæl. Disse retningslinjer kan dog fraviges i særlige tilfælde. Det vil f.eks. kunne være, hvis den pågældende selv har et rimeligt begrundet ønske om afsoning i et bestemt fængsel.

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til placeringen af Jørn Jønke Nielsen i et åbent fængsel. Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. S 3342, er den pågældende nu på ny anbragt i lukket fængsel.

Spm. nr. S 3158

Til miljø- og energiministeren (26/7 96) af:
Niels J. Langkilde (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke forholdsregler der kan tages i brug til at fjerne skibsvrag, der enten ligger tæt på eller på selve kysten, hvis vraget er til fare for miljøet, men ikke til gene for fiskeriet eller skibsfarten, og oplyse, hvilke muligheder man i dag har for at lade ejerne af et skibsvrag betale for fjernelsen af dette i de forskellige dele af det danske farvand?«

Svar (22/8 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Såfremt skibet ligger tæt på kysten og udgør en fare for havmiljøet, kan skibet principelt fjernes med hjemmel i § 43 i havmiljøloven. Dog forholdes det sig sådan, at det oftest er skibets last og ikke selve skibet, der udgør en miljørisiko. Det er derfor mest sandsynligt, at skibet tømmes for eventuelle miljøskadelige stoffer og materialer. Der er mellem Forsvarsministeriet og Miljø- og Energiministeriet indgået en »Delegations- og Samarbejdsaftale vedrørende maritim forureningsbekæmpelse og maritim miljøovervågning«, som trådte i kraft den 1. juli 1996. Det vil således være Forsvarsministeriet, der som ansvarlig for ledelse og koordinering af forureningsbekæmpelse på havet vil foretage eventuel forureningsbekæmpelse, herunder foranstaltede skibet tømt for eventuelle miljøskadelige stoffer.

Over for danske skibe er der mulighed for at lade ejeren betale for fjernelsen af et skibsvrag, uanset hvor dette befinder sig. Dette gælder